

DANSKA 2012

Zapis potovanja dveh, prvič v avtodomu, v novem avtodomu, da o novem Garminu ne govorimo.

In v tem stilu je ta prispevek. Se še spomnite kumaradi? Tudi vi ste bili začetniki, polni enega strahu, navdušenja, pričakovanj. In to s je preselilo v tale prispevek.

Tudi mi dva sva šla na Dansko. Potovanje za 14 dni. Zakaj Danska, avtodom, ... Krivda leži v možičku, eni mu pravijo pogled z ulice, večina nas ga pozna pod imenom street view. Medtem, ko sem delal video potopis zadnjega potepanja, se je draga potepala z možičkom ... po Danski..

Na zadnje potepanju sva ugotovila, da je presenetljivo veliko nasprotnega prometa z avtodomom in da je bilo malce težje najti spodobno prenočišče.

Torej letos avtodom. Preveč je vsega na Internetu (velika začetnica) zato sem ostal na potopisih te strani. Pa še v slovenščini so, napisani s strani ljudi, bližje meni kot kakšni Francozi, Nemci itd. Ma, sem prebral skoraj vse, pa čeprav so nekateri Dansko samo oplazili na poti ne sever.

Avto dom sva prevzela v Ljubljani in po avtocesti v Zasavje – po opreme za potepanje. Jaz prvi, moja za mano, da me ima pod kontrolo kaj in kako vozim in delam napake. Je pač bilo prvič. Ustaviva se na postajališču Lukovica, ki ima tudi radar. Vedel sem, da je tam mesto za avtodome, voda itd..Pripeljem, tam pa en Čeh. Se postavim za njem.. Saj je to le prostor za nas(!). Kot puščica ga je izstrelilo stran. Z drago sva pregledala 'tisto'. Malo čudno da sta cev za vodo in izpust WC skupaj? Ker sem začetnik se lahko motim – si pravim.

Seveda pade kosilo na Trojanah. Narediva še šnel kurs signalizacije šoferju in stvar je od takrat naprej funkcionirala v nulo. Takrat pa me je prvič stisnilo. Nisem šel na cesto in naprej v Zasavje, temveč pod streho, mimo krofov. In ko obvozim enega se le ta premakne naprej in lepo zmanjša moj manevrirni prostor. Res je bilo na tesno vendar sem živ in zdrav. Brez praske. Do konca!

Avtodom je naložen in že greva na pot. Javiva se še pri moji mami. Takrat pa doživim šok. Res, brez pretiravanja. Še sedaj dobivam kurjo polt. Ko sem delal spominsko fotografijo vidim, v kaj sva se spustila.

Avtodom ni velik ampak GROMOZANSKI. Mislim, da je bilo prav kar se mi je zgodilo, saj sem od takrat naprej čisto drugače vozil.

Plan je bil spanje na počivališču Jesenice in tako je tudi bilo. Nenavadno! Zelo čudno.

Jutro pravo presenečenje. Čisto nekaj novega. Na 'domačem dvorišču' kot ne vem kakšni popotnik.

Prav zanimivo je jeziti takole visoko, 100km/h, prav sproščujoče. Po Munchen-u nov svet. Ne grem pogosto severno. Gorivo izven avtoceste. 1,3 €/l

Pred Ingolstatom (N48.71080 E11.49595) jeva. Nič kaj prijeten občutek. Kup smeti, eni spijo v osebnih vozilih. Nisem se dobro počutil, pasulj je bil pa super.

Gremo naprej. In doživim zastoj srca. Vsem po moški strani, kreatorjem poti in potovanja, navigatorju, šoferju, vodiču, reševalcu težkih in najtežjih situacij, nabavljaju, zabavljaju, mojim kumaradom odvisnikom od navigacije je znan trenutek, ko odpove GARMIN! In to pred križiščem, ne na avtocesti, kjer gre cesta samo naravnost. Vse imam gor, spanje, s...anje, vodo, zanimivosti, pot. Ja ni da ni. Sploh nisem vedel kje sem. Še dobro, da sva imela road book. Približno ugotovim kje sva in greva kupiti novega. Pri vhodu na ogromen parking stoji uniformirana deklica. Ko ji razložim, da iščem tehnično trgovino mi odgovori, da so tukaj samo cunjce.

Kako krizna je bila situacija povejo sledeče besede moje drage: Nič garderobe, najprej nov GARMIN!

Ona je namreč prva in edina asistentka

Le najdeva trgovine, parkirava na poštni znamki in izbereva navigacijo. In nikakor nisem mogel naložiti potrebnih podatkov na njo. Na žalost nama lahko služi le kot zemljevid

Od tu naprej v arhivu zeva velika luknja track-a. Torej nekaj čas na pamet.

Do Wurzburga.

Slike iz road book-a so bile super. Moja kaprica se je izplačala. Sam kaj, ko so bile tam višinske prepreke (N49.80328 E9.91971). Še dobro, da sem jih pravočasno opazil! Na satelitskem posnetku se lepo vidijo avtodomi na tem placu!. Kako je prišel tja?

Zavijem čez most k novi lokaciji. Nenadoma postane svetlo od avtodomov. Na obrežju jih je bilo najmanj 25. Odločitev v trenutku: Draga greva sem, pa stane kolikor stane. Saj veste kakšen je plan: Čim več zastonj! Če ne drugače pa vse zastonj!

Bilo je že temno, dva zelenca pa prvič na pravo spanje! Zavijem, sledim smerokazom, ustavim pri pobiralcu parkirnine, Koliko? A 3 € - za celo noč? - skriti nasmeh - in parkiram. Kljub moji samozavesti in brezskrbnosti so me pozdravljali med parkiranjem. Vsaj tako sem misli. Šlo je za opozorila, da naj bom previden pri vožnji vzvratno, ker je tam en drug avtodom!

Zakaj so pa tu parkirani? Grem tja kamor grejo oni. Pa sva šla na en sejem. Bolj je bilo podobno oktober festu. Pa ringlšpil, klubase, sladkarije, hrane ogromno. Spodbudil sem drago, da je zelo(!) pozno, in da ne bova nič kuhala. Seveda se je strinjala. Sam pa sem imel razlog, da sem si privoščil, klobaso – 2 vrsti, špacle, zelje, pivo, nekaj sladkega. Ogromno ljudi, ženske pa v enih narodnih nošah. Le čevlje nekako niso pasale k noši. Ogromno kože se je videlo – diskretno. Toliko tetovirane ženske kože še nisem videl. Vsak druga je mela ne mini tatoo. Muzika rock, gužva. Še dobro, da sva imela fotoaparata v avtodomu!

Ponoči enkrat vstanem, da nadrem mulce, ki so igrali fuzbal ob 24:00. Mir do jutra.

125+655=780km

DAN 2

Noč prekrasna, spanje super. Kdo bi si mislil, da sem tako dobro spal.

Zjutraj sem doživel prvo pravo počitnikovanje. Čakala me je kavica - long drink. Dolga, sladka, topla. Lepo sem jo srkal. Kavo pijem zelo redko. V sosednjem osebнем avtu so se iz sedečega spanja prebujali temnopolti – ne črni. Ponujali so šloganje za kavo. In to men, ki ne verjamem, pa čeprav držim stvar v roki.

Eni z AD so že odšli. Midva, ne vem kaj čakava. Greva naprej. Danes greva v Dansko.

Med vožnjo spoznavama avtodom, knofe, predala, stikala. Bog ve kje je elektrika 220V?. Po tel. se le sporazumemo, da nikjer! Ni pretvornika iz 12V na 220V. Katastrofa! Ma saj je vse na elektriko. Še splakovanje WC kotlička. Le za polnjenje baterij ne in računalnika. Če bi to vedel bi bil milijarder.

Ne vem, ali je sploh kaj dobrega in veselega. Ja, stari GARMIN oživi in začne delati s polno paro. Spet sva v biznisu! :) in imava vsak svojega. Moja ta novega – za gledat, jaz preizkušenege – za vodenje. Bog ve kako je to navigacijo videti od zunaj. Sigurno manjka še en displej – in kako res je to!

Vidiva veliko gradbišče za postajališča. Veselo se ustaviva in jeva nekje ob avtocesti pri Hanovru (N52.33299 E9.86480). Prekrasno postajališče. Tu se že čuti, da so računali na avtodomarje. Parkirava ob klopici in zunaj pojeva kosilo. Fantastično počutje. Nobene hitrosti, hrana iz nog, sendviči ali imamo vse, škoda ker nimamo to in to. Vse pri roki, vse pospravljeno. Žensko stranišče samo eno, z dolgo vrsto oooo hohooo.

Na poti gremo v koloni skozi podvodni tunel – pod Elbo.

Pa čez visok most za ogromnimi barkami(!) spodaj.

Na avtocesti elektronska signalizacija sporoča, da je tudi odstavni pas vozni pas. Tu vozmo mi avtodomarji – skrajni desni vozni pas za počasna(!) vozila. Saj sem tudi kakšnega prehitel. Me preseneča, kako hitro vozijo AD.

Flensburg.

Veliko mesto za oskrbovanje Dancev z alkoholom, predvsem pivom. Midva dotočiva gorivo. Cena super. Malce je bilo negotovosti kaj in kako. No pa nama pomaga šofer pri sosednji črpalki, ki pravi, da je tu za abonente. Za nas je na tisti strani kjer je dizel dražji! To je ena poslovna cona in zaželim si hamburger. Cena na Danskem so prehude. Tam bi raje stradal. Torej problemi so s parkiranjem. Hamburger pač ni za avtodomarje s kuhinjo in štedilnikom s tremi ploščami.

Kako se vidi, da se bližamo Dansk.

Ja, tole je pa pokrito smučišče. Iz avtoceste.

Smo že čez. Cesta avtocesta. Plan postajališče, kjer si ogledava, kako bova oskrbovala avtodom. Tehnična opremljenost PZA-jev. Med ogledovanjem naju zmoti balkanska glasba in prerekanje šoferjev. Do Ribe-ja morava iti čez spodnji del Danske. Prekrasna pokrajina, zgradbe, polja, vasice, mesta, kmetije...

Če bi vedel bi prespal nekje na poti in prišel v Ribe samo po oskrbo in ogled. Otok (polotok) Romo sem si ogledal med obiskom Nemčije. Tudi to zna biti odlično prenočišče!

V Ribe PZA prideva proti večeru (N55.32508 E8.75780). Mislim da sta bila samo še dve mesti. Edina Slovenca. Spanje Stranišče, voda, parking, vse brezplačno.

Ker je jutri možnost natočiti vodo, se še stuširava. Da testirava udobnost.

Pritisnem na vklop gretja vode in: A je že? Ne! Kaj pa zdele? Ne! Kaj je narobe?! Še enkrat preberem navodila in ponovim akcijo. Nič. Stopim ven, si ogledujem AD od zunaj, prisluškujem po rešetkah. Saj neki šumi. Tiho zakričim A je že? NE! Saj to ne more biti res! Spet težave. Naj gre vse k vragu. Še enkrat vklop. Tokrat držim gumb malo dlje. A je že? NEEEE!. Zunaj nobene spremembe. V rešetkah notri še vedno nekaj šumi, vendar tople vode ni in ni. Je nedelja zvečer, 100% ni nikjer nobenega. Posledica je bila 2 dnevno zdravljenje prehlada moje drage. Meni, kot pravemu decu, ni bilo nič. Sam poslušat sem jih moral!

491 km

DAN 3

Ogledava si Ribe. Od včerajšnjega tuširanja je gospa zbolela. Najprej kaj vročega za spit. Kdo bi si misli, da bova rabila čaj. Je bila kava tudi v redu!

Obvezen obisk in enkratno izhodišče za potepanje po Danski. Prelepo mestece 2h je premalo. Pa še do morja nismo prišli. Kaj za omeniti? Barve, pročelja, tu so k hiši priklenili kolesa. Samo zaradi izgleda. Kolesa lepo kažejo za tam ležijo vsaj 30 deževij.

Malce poblíže si ogledava steber na katerem so medeninasti obroči, ki kažejo višino poplav. Nekateri so tako visoko, da jih z lestvijo ne bi dosegel. Prvo mesto je tako posebno, da zahteva malce več slik.

Menjalni tečaj je bil cca 1€=7,5 DKK

Po vrnitvi se odpraviva na prvo polnjenje/praznjenje AD. Bila sva 4 v 'čakalni vrsti'. Sem se vsaj nagledal, kako to gre. Takoj sem se spomnil enega filma – komedija, ko so v Ameriki v parku AD praznil neki zelenci, ki so prvič bili z AD na terenu. Takoj se je nabrala množica ostalih AD (s seboj so prinesli stolčke, pijačo), ki so komentirali, se smejali in opazovali in dajali 'strokovne nasvete in pomoč'. Nič od tega, vse lepo moraš sam!

Na steni je bila drobna pipica, taka, pri kateri pritisneš, da se voda odpre. Zapiranje je po krajšem času avtomatsko. Samo, da napolniš 100l pa tudi ene 100x pritisneš na tipko ali pa se kar gor obesiš.

Pred odhodom na dopust sem pregledoval tiste vrtnne priključke za na cev ala Gardena. Nič ni bilo treba kupiti! Je vse v kompletu najema. Oba najbolj razširjena navoja sta v kompletu. Samo to ti nič ne pomaga, če cev pipe nima takega priključka - navoja. Moraš pač tiščati cev na iztok pipe.

In zaradi tega prvega polnjenja je bil AD moker celo potovanje. Cev v kolutu je dolga vsaj 15 m (?). In ko sem končal s polnjenjem rezervoarja sem jo lepo zvil in vrgel v shrambo. V cevi je ostala voda, ki mi je med vožnjo zalila celotno shrambo. Vse kartonasta embalaža je bila do konca potovanja pri miru, saj bi se strgala samo če bi jo pogledal.

Še izpust vode. Zapelješ na površina, ki zglada kot ogromen lijak, z zelo majhnim naklonom tal. Le toliko, da voda nadzirano odteka. Tu je ta površina tako velika, da v 'lijak' pride cel AD. Sploh ni potrebno paziti kaj in kako. Pripelješ in izpustiš. 100% odteče na pravo stran. Nekje je ta površina, tako majhna, da moraš kar paziti, da je izpust na pravem mestu. To šofer čuti na riti. Vendar je dobrodošla pomoč sopotnika. Pa še curek vode menja velikost in tako na začetku teče drugače, kot na koncu.

WC kasete nisva praznila, je pa pomemben vrstni red polnjenja/praznjenja AD-ja – pitna voda, odtok 'rjave vode?', WC. .

Naslednja postaja - veliki štirje. Spomenik ... ki si ga je treba ogledat (N55.48781 E8.41174)!

Za podrobnosti je potrebno malce pobrskati po netu, se splača. Da veš, kaj gledaš. Vreme je prekrasno. Peljeva se mimo vojaškega območja. Na njem se še vedno najdejo ostanki vozil iz II svetovne vojne. Le kako so jih slikali, če ne smeš tja.

Ustaviva se pri nedokončanem nemškem bunkerju (N55.54962 E8.17282), kjer so še dolgo po vojni imeli cev topa za bojno ladjo klase Bismark. Iz te klase je znan tudi ladja Tirpitz. Top ki je bil namenjen za ladjo so želeli postaviti v ta bunker. Domet 55 km. Bunker je bil del Atlantskega zidu.

Če pogledate Dansko na zemljevidu z Anglijo dobite pravo predstavo in lepo vidite, zakaj je Nemce tu tako tiščalo zidat.

Vikendov kolikor hočeš. Skriti so med majhnimi hribčki, nekateri z rastočo travo na strehi.

Pri svetilniku stežka najdeva parkirni prostor.(N55.55653 E8.08540) zato pa je sprehod toliko lepši. Začenjajo se veličastne plaže iz peska. In svetilniki.

Sprehod pokaže bunkerje, prevrnjene zaradi spodjedanja morja. Ti gromozanski betonski bloki, debelih sten, ležijo kot neuspeh poizkus kakega zidarja. Verjetno so zaščiteni. Z hribčka vidiva velike satelitske kupole in v daljavi nekaj, kar je podobno velikim maketam konjev. Bunkerje na plaži so spremenili v konje! Tu se eni kopajo. 2 h premalo!!

Na poti do nove zanimivosti opazujemo manjša jezera za velikimi sipinami na plaži. Prekrasni prostori za počitek, prenočevanje. Morava spuščati poti, izogibališča, sipine. Ne bo šlo. Greva na sever.

Čas je da pokličeva v Slovenijo, kaj je z našim ogrevanjem tople vode. Po telefonskih navodilih ponoviva postopek. Nič! Nekako se nisva mogla ujeti. Men ne kapne, on pa ni znal razložiti.

Pa nam na drugi strani reče, da bo dal sodelavca. In ta začne: Najprej na zunanji strani snamete pokrovček. A ??? Pokrovček? Čakajte, vas pokličem nazaj, ko stvar preverim! – rečem. Grem ven in res najdem nekaj, kar se lahko sname dol. V AD pritisnem na gumb in ogrevanje dela. Takoj! Pokličem in javim, da je stvar v redu. Sistem peči ima zunaj pokrovček, da je vhod/izhod za grelec/gorilec zaščiten (proti dežju?). Draga je bila takoj bolj zdrava. Jakost grelca se regulira z izbiro, na katero stran pritisneš gumb. Seveda sva pritiskala na stran z največjo močjo. Za mene je bila voda vedno prevroča, za mojo drago pa prav dovolj topla – iz site pipe, iz istega grelca.

A ja. Tisto šumenje, ki sem ga poslušal skozi rešetke je bil hladilnik, ko dela na plin. Vsaj nekaj dela.

Prispeva po planu v Hivide sande.(N55.99803 E8.12251). Glede na street view in dosedanje potopise se je situacija močno spremenila. Parking za plačat 7€, ni kontrole, ogrevan WC s tuši. OK spanje. V neposredni bližini normalnega parkiranja ni. Vse ograjeno in prepovedano.

Le v daljni okolici se da dobiti kar nekaj brezplačnega kampiranja (N56.00033 E8.12285 in N56.00258 E8.12009) Lahko bi šlo. Za prvo pa ne vem, kako bi bilo, če pridejo sveži slaniki ali pa kapesante. Je v neposredni bližini pomola in lokacija za raz in natovarjanje ribiških ladij. Tam sta namreč bila dva italijanska(!) AD.

Vodo nisva iskala, saj ni bilo potrebe! Na parkingu ogromno surfarjev v kombijih. Plinski gorilniki so lepo delal. Žar pa je nakazovali sproščenost nekaterih surfarjev. Saj je nama tudi lepo, sem pomislil. Večerni sprehod do slaščičarne, zaradi sladkorja, pa spat.

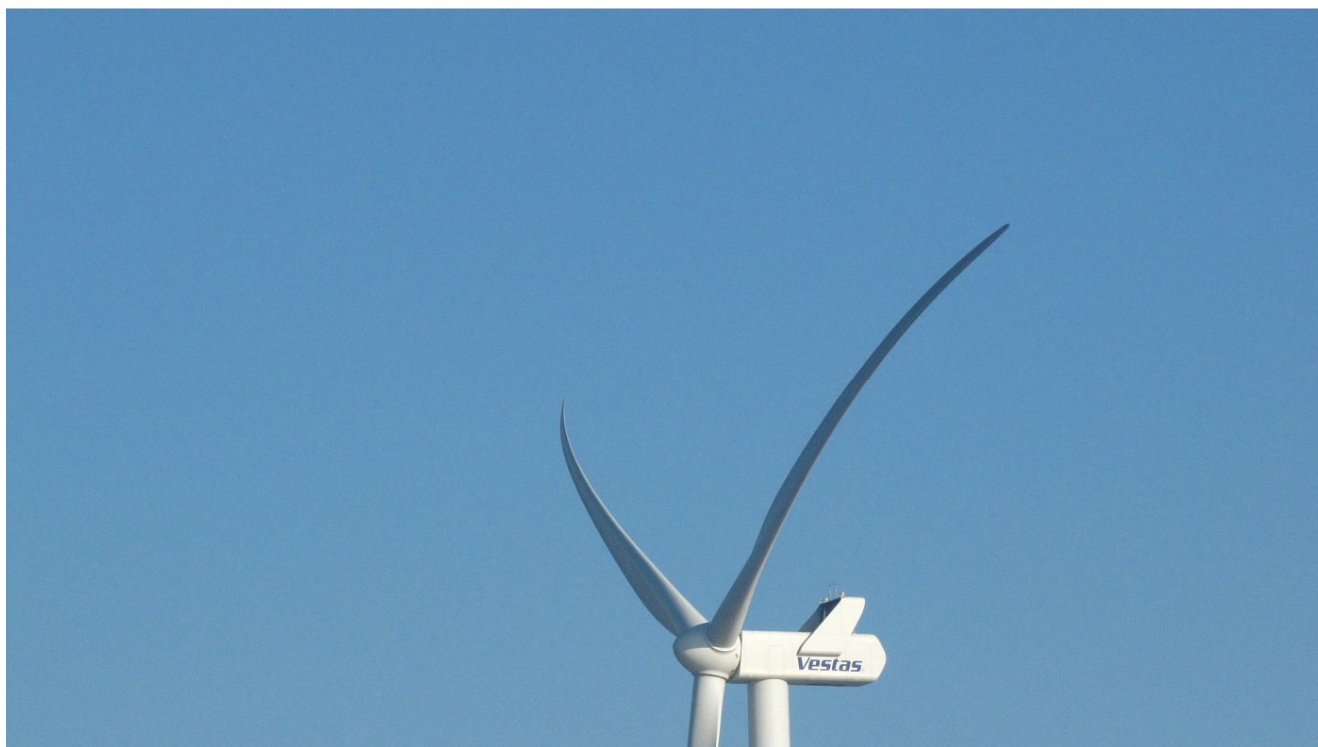
159 km. To je prava dolžina za vožnjo na dan.

DAN 4

V tem kraju je neurje prebilo peščeni nasip in zalilo notranjost. Akcija popravljanja še traja, pa bager je tudi ogromen.

Od vetrnice, ki ji je veter kar opazno krivi eliso, sem kar lepo oddaljen vendar se vseeno sliši piš - ne, ne, ponoči ni nič!

Prideva do naselja tipičnih obmorskih hišic. Ja, vikend naselje, privat ali za oddat. Lep sprehod. V naselje z avtodomom ne smeva. Parking ob cesti na varnem (N56.06918 E8.12118).

Kot sem rekel, mest za prenočevanje brez problema.

Pot vodi ob peščenem nasipu visokem vsaj 10 m. Greva čez in na drugi strni pravljica. Peščena plaža. Takoj me zalije do pasu, tako da sem se moral preobleči. Spet moker, ali še ni dovolj! Problemi? Problemi!

Vasice se nizajo druga za drugo.

Greva do rdečega svetilnika Bovbjerg (N56.51337 E8.12050 brezplačen parking). Ja, tudi jaz imam še eno zgodbo o GARMINU. Bilo nama je vroče in bila sva čisto tiho ... da bi pravočasno slišala kmeta, ki bi po isti poti nasproti pripeljal s svojim velikim traktorjem. Ali pa čim drugim. Srečala sva pešce, ki so se zaradi svoje varnosti umaknili v pšenico in se nama lepo nasmejali. Kmeta ni ga bilo, kako velik pa je bil traktor sva videla, ko sva se po dvorišču njegove kmetije peljala mimo gospodarskega poslopja. Kar zmrazi me. Rezultat kažejo slike. Ja še tole. Z druge strani je do svetilnika asfaltna cesta! Široka pa toliko, da je še vmesna črta narisana.

Ogled svetilnika od znotraj, zgoraj od zunaj ...plaže – saj ni plaža ampak obala - pa samo od zgoraj, iz vrha. Res take stvari sem videl samo na slikah.

Jeva med komarji in obadi, zato koordinat ne bo. Je pa tam zavetišče vider. Ne nobene nisva videla. Samo tisto narisano na opozorilu.

Obrneva se proti notranjosti, da obvoziva zaliv. Lahko ga prečkaš s trajektom, vendar nisem dobil ene informacije, ki bi nakazovala eno udobnost - redki vozniki!

Naslednja postaja park Thy (N56.92829 E8.33943) parking zastoj. Skupina hiš, bivalnih, brezplačni muzej in stara pomorska reševalna postaja.

Dve barke za turiste.

Parking (N56.95812 E8.36983). Ta dan je bil v planu kot kritičen dan z vodo. Nobenih info, kako in kje do nje. V mestu vse zasedeno z avtomobili, tako da bi še 100m cev bila prekratka.

Pri vračanju opazim na koncu enega parkirišča temno zgradbo. Kot nekakšen javni WC. Potem mora biti tam kakšna pipa za tiste, ki to vzdržujejo.

Hitro zavijem in res. Baraka, WC z ogromno, mislim OGROMNO lužo vode, ki je še zmerom odtekla. Zamašen, v okvari WC. Ena je že zbežala na drugo stan in v strahu vstopa v drugega. Moja pa za njo. Sam pa pravim: Brane, pitna voda jim odteka! (pa ja ne mislite, da imajo vsa stranišča svojo vodo in napeljavo za potrebe splakovanja). Odprem vrata in res teče čista(!) voda iz školjke – le kdo si upa opravljati kakršno koli potrebo v taki poplavi. Kotliček ne deluje. Še enkrat 'potegnem' vodo in stvar se ustavi.

S popolnoma mirno vestjo se priključim na pipo in napolnim rezervoar. Zagotovo jo je krepko več izteklo v zemljo, kot pa jo bom jaz koristno porabil. A ni hudiča, bilo 3,2 sec ko se zraven ustavi kombi-avtodom, eni freelancerji: Ali je to pitna voda? Ja. Mi bomo tudi! Na satelitskem posnetku se lokacija odlično vidi. Edini parking zaseden z avtodomi (N56.95817 E8.37807 - srednji na južni strani ceste).

Z dobrim občutkom naprej. Spet na plažo bunkerje pogledat. Če prav pomislim, si jih nisem niti enkrat dobro pogledal. Izberite si na satelitskih posnetkih kake dve lokacije pa po 1 do 2h tam. Bo vsa radovednost potešena.

Naslednja postaja Hanstholm. Na prkingu (N57.11273 E8.59944) se lepo vidi razbrazdana pokrajina z bunkerji in podzemnimi rovi in tuneli.

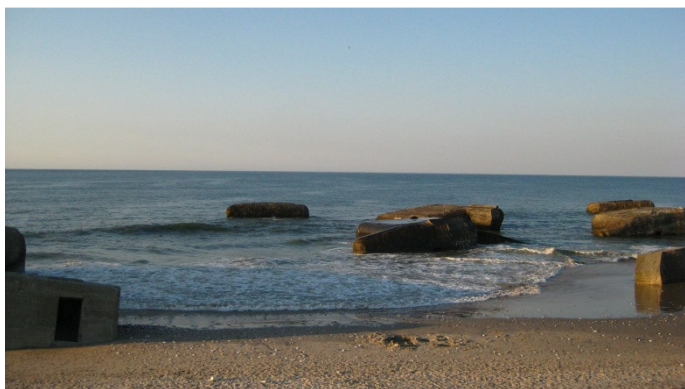
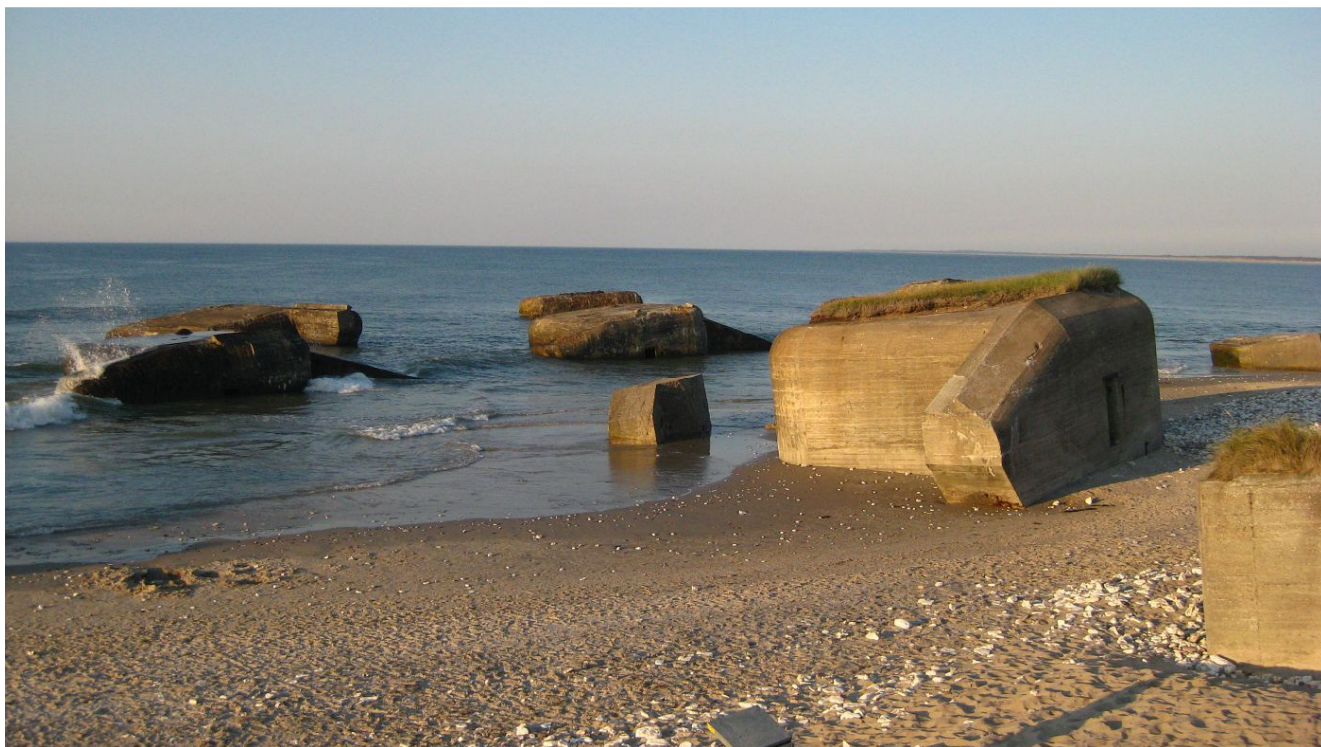
Če je prostor (N57.11333 E8.59445) lahko prespite z lepim razgledom.

Pozno popoldne (N57.11972 E8.61890) si ogledava zunanje eksponate muzeja. Ni bilo topniško gnezdo, temveč topniško mesto z velikimi topovi, vlakom za transport streliva. Le ta vozi še danes.

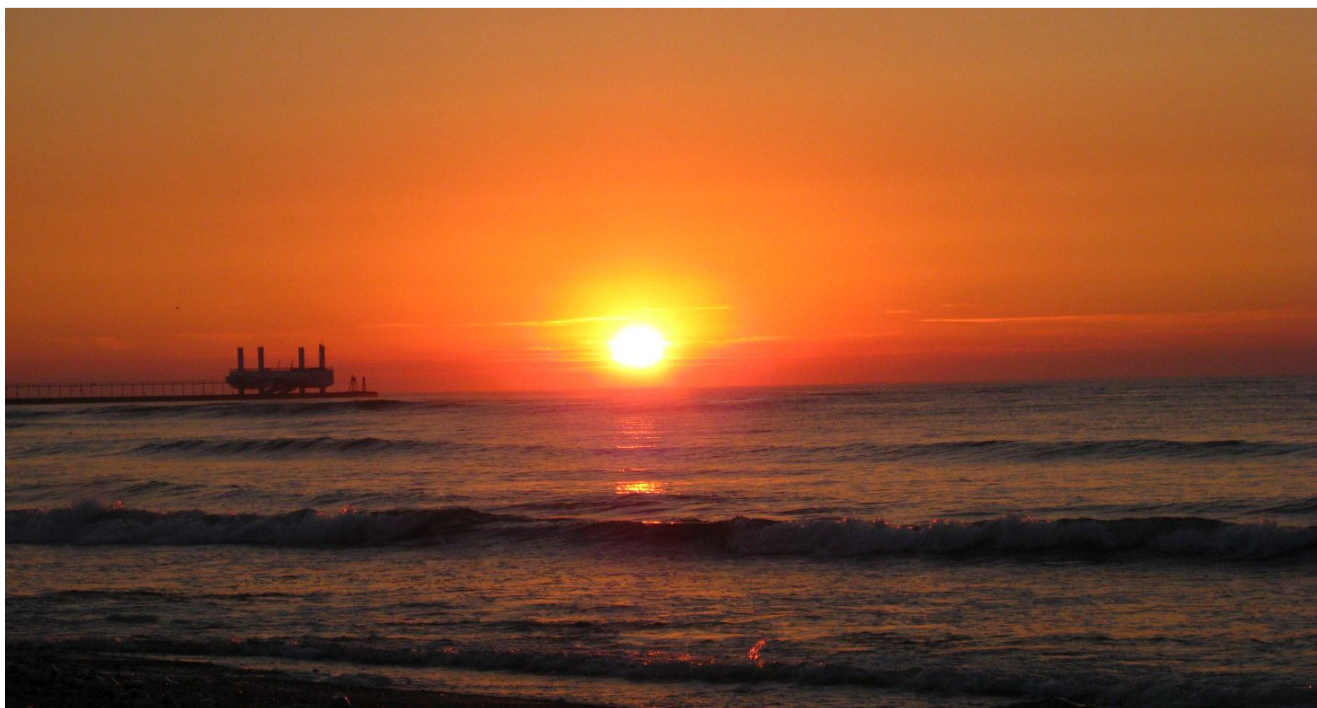

To cev so po vojni prepeljali – iz že prej omenjenega nedokončanega bunkerja na jugu - v eno Dansko inženirsko enoto, kjer je bila založena do pred nekaj leti. Jo je že kakšen našel, pa je bila pretežka, da bi jo odnesel domov.

Greva na obalo spat (N57.10049 E8.73027). Ja spet bunkerji. Pa se obriševa pod nosem, saj je kampiranje prepovedano. Sama pot iz mesta k obali pa prečudovita. Malce postojiva.

Greva nazaj na rezervni lokacijo (N57.12148 E8.63858) ob tovornem pristanišču. Pred nama vozi vozilo čuvajev - varnostnikov in sam čakam, kdaj nam bo rekel nazaj. Nič. Obrne, midva pa naprej.

Zvečer

Zjutraj

Eno izmed najlepših spanj.
228km preveč, preveč preveč!

DAN 5

Ponoči je bilo mirno. Tudi jutranji kruh ni težko kupiti. Problem se pojavi pri pecivu. Kdo ne pozna Danish cookies in pa ostalo Dansko pecivo?

Pot naju je vodila po res enih krajih, mimo kmetij brez vasi ali naselij. Cesta je bila betonska, ravna. Takoj se spomniš na našo Vrhniško cesto.

Navodila navigacije se ujema z smerokazom in odcepom. Potem že greš prav, če se te stvari ujemajo. V daljavi vidiva kar lep hribček in avtodom, ki se po bregu spušča navzdol. Greva gor, greva še midva gor. Veš, da si se visoko povzpel Ne, morja še ne vidiš. Velik parking (N57.15603 E9.02666). Sprehodiva se do robu. Bila sva na eni izmed redkih skal. Obala je na tej strani Danske peščena. In v to skalo so med vojno zvrtili bunker in naredili veličastno utrdbo, ki ima prav tako veličasten razgled. Vsake oči imajo svojega malarja.

Opisovanje je težko. Pogled seže daleč, daleč v prekrasnem vremenu. Za zaščito obale so postavili lomilce valov in lovilce peska. Sedaj so to male polkrožne oblike lepo vidne z višine.

Spodaj vidiva drug parking (N57.15608 E9.02199) s katerega je dostop na plažo. Zavijeva še tja. Medtem, ko je plaža zelo utrjena-trdna, je dostop do nje malce težji(?). Ugreza se v pesek in imaš takoj polne čevlje. Torej previdno z obuvalom. S te strani je skala zatočišče pticam, ki gnezdijo. Ne bežijo, ko se jim približaš. In napadajo tudi ne. Napad morskih galebov sem doživel že 2x. Zna biti precej 'svinsko'!

Na plaži se izmenjuje pesek-mivka in manjši raznobarvni kamenčki. Kot manjši savski prod. Ko pride val in se umakne, jih je prav lepo poslušat. Tako se po celi plaži izmenjuje vrsta za vrsto.

Naslednja postaja manjše pristanišče (N57.15412 E9.36432). Kakršna pač so. Kot sem omenil, tu ni globoke vode in barke vlečejo na kopno. In to sva tu doživela. Pripeljala se je barčica, ki se nekako privezala na jekleno vrv ki krožno potuje od strojne hišice na obali, do škripca nekje v vodi. Barke imajo gredelj – rob po katerem drsajo po pesku – ojačen s kar impozantno debelino jekla. Tudi elisa je lepo zaščiten

Precej ljudi, Lep sprehod, obvezno za pogledat.
Kopalci pa nič. Ležijo v zavetrju šotorčkov oz. je to res samo funkcija vetrne zaščite.

Looken.

Najprej na plažo. Malce mi je sram priznat, ampak plan je bil, vožnja z avtodomom po plaži. Presenečenje za mojo drago, nekaj za mene. To sem delal na skrivaj, zelo sramežljivo. Smatram, da to ni nekaj po bontonu in obnašanju pravih avtodomarjev.

Vhoda na plažo je (N57.36284 E9.69825) kar asfaltna cesta. Če je tako, potem pa je to nekaj običajnega!

Se zmerom v zadregi pripeljem do plaže. Največja napaka bi bila, če tega ne bi storil. To je tu – ne hobi – ampak način življenja – znana fraza. Do sedaj nisem še nikjer na plaži videl toliko ljudi, pa kar hišice imajo – bog ve kolikokrat jih morajo zamenjati po neurjih.

Avtomobilov pa kot na parkingu. Saj je vse skupaj en ogromen parking. In lepo s hitrostjo prostega teka. Tam nekje je pa en potoček preko katerega je mostiček. Za avtodome bi bilo problematično. Nič, pa spet počasi nazaj. Parking (N57.36989 E9.71558) zastonj, 5 min od obale, peš skozi center mesta.

V mestu doživiva drugo atrakcijo iz film Megla. Nenadoma se namreč sredi lepega sončnega dne z morja pritepe megla. Nobene panike, ampak bilo je kot v filmu.

Lyngby

Parkirava (N57.41157 E9.74607) tu nekje – slaba sled navigacije - in greva gledat hiše, ki izginjajo. Dejstvo je, da zahodna obala izginja v morju. Ne vem če na vhodu raste, vendar Danske je vsak dan manj. Obala se hitro dvigne na 20, 30 m vendar ob neurjih morje spodjeda obalo, ki tako pomika na vzhod. In nič en vpraša, če je tam kakšna hiša. V kraju Enim je uspelo hiše potegniti preko tračnic stran od roba prepada, ampak morje nezadržno spodjeda breg. Cest ni več – so presekane in vodijo v prazno, hiše so zapuščene, turisti pa deremo in gledamo tragedijo. Spustiva se vse do plaže. Od spodaj se hiš sploh ne vidi, samo štrleča infrastruktura.

Na cesti veliko skupin kolesarje. Ne moreš kar tako obvoziti. Se imajo za ta glavne in moraš lepo voziti za njimi(!). In tako bi kmalu zgrešila še eno zanimivost. Izredno pomembno! Svetilnik v pesku.

Po dosegljivih informacijah je tam zraven hišica s prenočišči. Gostilna, hotel, pub? Na Google slike(!) se lepo vidi, kaj naj bi tam bilo in kako se je stvar spreminjala – le oglejte si jih! Gre za svetilnik Rubjerg Knude, postavljen na robu obale, kjer se sipine gibljejo tako kot narava hoče. Parking – samo parking – (N57.45116 E9.79448). Peščena stezica pelje do sipine, po kateri je vzpon malce težji. Med potjo po sipini redke rožice. Vse je poplačano – najem avtodoma, 2 dni poti sem gor na Dansko, pa ne vem kaj še. Stoji le svetilnik, o hiši ne duha ne sluha. Samo raztresen gradbeni material, ki da vedeti, da je tu nekoč bil človek.

Od tu pa res še nisem hotel iti. In nisem nič drugačen od drugih, ki sem jih srečal ob vrnitvi. S seboj so nosili hladilne torbe. Verjetno so počakali sončni zahod ob svetilniku. Jadralski padalci izkoriščajo zračni tok in se ob obali 'vozičkajo' sem in tja.

Še ena cerkvica. Stara preko 400 let MÅRUP KIRKE. Na risbi se lepo vidi, kako izginja obala in to samo za zadnjih 40 letih. Grobove so preselili.

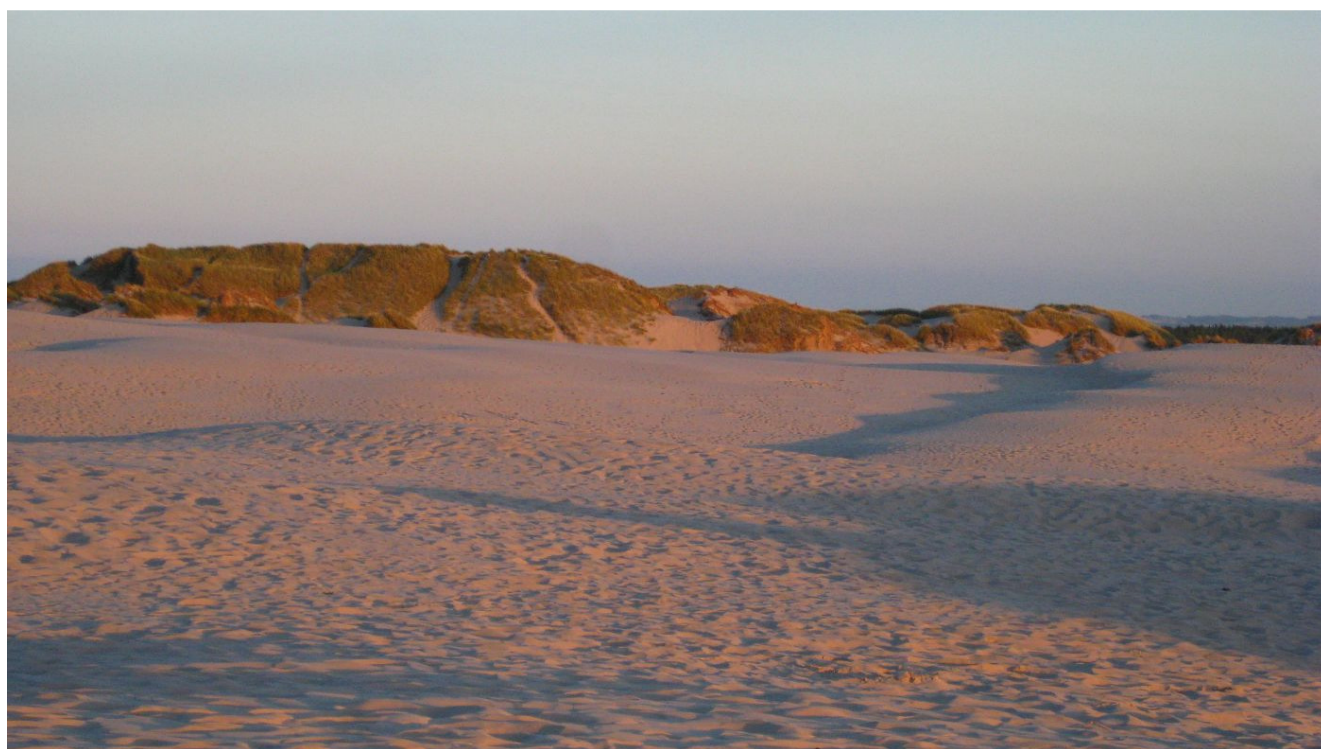
Peska pa kot da ni konca. Te je pač Danska.

Ogromna sipine sredi Danske.

Zapeljeva se do današnjega spanja (N57.65417 E10.40867) WC, brezplačno. Če mate kanglico tudi voda.

Tudi to veter počasi potiska proti vzhodi. Večerni sprehod je kratek. Pa ne zato, da bi se bal, da mi bo kdo odnesel superge, ki sem jih pustil pri 'vstopu' na sipine. Pesek se je tako hitro shladi, da naju je v bose noge pošteno zeblo. Brez veze, da se matrava. Nazaj je šlo hitreje.

DAN 6

Malce tesnobno je bilo spanje. Mogoče zato, ker je bilo hladno.

Danes sem doživel omedlevico. Noge me niso več držale, vid se mi je zameglil. Je bilo kar hudo. Pot naju je zanesla v eno trgovino - mesnico. Vendar so imeli tudi suhe mesnine. Tisti vonj, pa pogled, pa viseči mesni proizvodi - salam 99 vrst, pršuta 88 vrst, tistega drugega vsakega po 77 vrst. Take super trgovine pa še ne. Zopet me je rešila moja draga, ki mi je s suho salamo pomahala pod nosom.

Pred nama je bil razlog, zakaj sva izbrala Dansko. Skagen, kraj, kjer se srečata dve morji, rt ki potuje po svetu kot rt na Braču.

Po parkiranju (N57.73423 E10.62287) sva se odpravila.

A kako sem parkiral? Kot profi. Vidim tam ene avtodome na travi. Tam je zastoj! Greva hitro tja, da ne bo kdo prostor zasedel – si pravim. Na poti do lokacije hitro 'poskeniram' situacijo in najdem 'luknjo'. Naravnost, brez popravljanje tja notri. Prostora okoli kot v plesni dvorani. Ne vem, sem kar malce bolj 'naravnost-pokonci' hodil.

Na koncu pa pravi parking, da lahko prenočiš, plačljiv podnevi in ponoči.

Dostopov do vrha je kar precej, tudi eden 'na okoli'.

Greste lahko na prikolici in traktorju v eno ali obe strani, lahko pa se sprehodite – v eno ali obe smeri.

Seveda sprehod tja in nazaj. Kot v romarsko središče. In na koncu se stvar tako zoža, da 100% stopiš v vodo. Vse v redu, če si bos. Na samem vrhu je pa kar zanimivo. Pravi vidita se oba tokova. Foto session je obvezen.

Najino potovanje gre od tu naprej samo 'navzdol'. Naravna 'čudes' se umikajo civilizaciji, mestom, vasem. Škoda, pa tako lepo je bilo. Ogledava si demonstracijo izdelave bombonov, cerkev zakopano v pesku (57.71362 10.54305).

Pokopališče Vikingov (N57.07864 E9.91224) je sedaj prostor za pašo ovac. In piknike priseljencev, ki živijo v blokovskih naseljih.

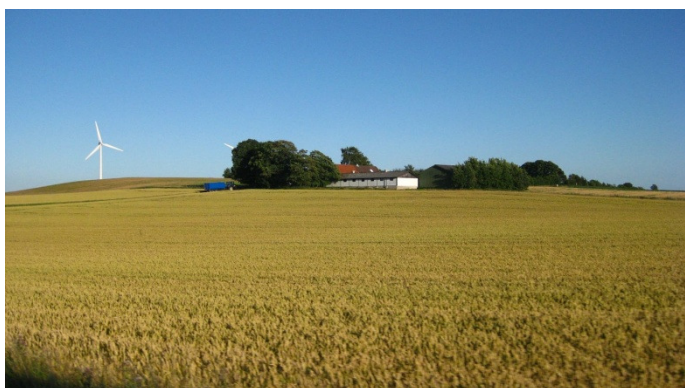
Na avtocestnem postajališču vidim Danca, ki brska po smeteh. Tudi tu ni tako lahko, kot eni trdijo. Natočiva vodo. Kako prijazni so ti Danci. Kar nekajkrat sem opazil, da na pipi 'pustijo' tisti del plastičnega nastavka, ki se privije. Tako samo natakneš svoj del cevi – s stalno montiranim nastavkom - in že polniš vodo. In kot pravi AD sem tudi sam nekajkrat 'pustil' privijačen nastavek. Problem je v tem, da ko prideš do pipe, kjer še nikoli ni bilo 'prijaznega Danca' ti nimaš tistega nastavka za priviti na pipo. Potem ali moker ali kanglica. Predlagam rezervno nastavka..

Praznjenje WC kasete. Pri začetnikih je to znanost. Torej WC kasete, mala mal'ca. Jo ne dobiš ven, če od znotraj ni pravilnega položaja lopute. Previdno odneseš in zliješ. Paziti je potrebno, da je na poti do tja vse zaprto. In da ostane tesnilo gor. Saj boste že spoznali katero tesnilo.

Splakneš 1x, pa 2x, pa 3x – gledaš(!) barvo(!) vode, ki jo izlivaš. Na koncu doliješ malce vode in daš tisti dodatek. Pazljivo, če ne imaš modrih rok, ker potem vsi AD vedo, kaj si 'včeraj delal'. Ne spraviš stvar kar tako dol.

Kako prav pridejo tanke plastične rokavice. Tiste, ki ostanejo pri barvanju las naših soprog. Tisti, ki nimate svojega Hair Styling Studia jih morate obvezno kupiti.

Skozi podmorski (rečni) tunel na drugo stran skozi vasi. Še eno znamenitost vidiva, ki pa ni tako redka. Dolme, skupina velikih skal naloženih tako, da tvorijo pokrit prostor. Grobovi stari od 3000 do 3500 let.

Tuš laufa na polno!
Spanje na plaži s še enim AD. WC v bližini. (N56.21123 E10.73464)

230 km. Vse po starem, preveč.

DAN 7

Takoj zjutraj se ustaviva v Ebeltoft (N56.20017 E10.67625). Prikupna vasica, lastnik mi ne dovoli, da mu pomagam prepleskam hišo, kuhar beži s pravkar kupljenimi dobrotami, barvna pročelja ne dajejo vtisa, da bi lastniki bili potrebni CAT scan-a (magnetne resonance?). Vasica naj bi bila zelo turistična. Vendar je res mirno. Tu prvič vidiva ene visoke rože, večje od mene – 1,8 m in več!

Gremo še v pristanišče, kjer je lesena bojna ladja - fregata.

Ja zaposleni še spijo. Še ne delajo!

Zato pa je trgovina že odprta. Trenutno strežejo št. 2 , midva imava št 21. Ampak se spleča.

Ob poti pšenice kolikor, hočeš. Samo v Nemčiji – vzhodni teritoriju - sem videl taka prostranstva.

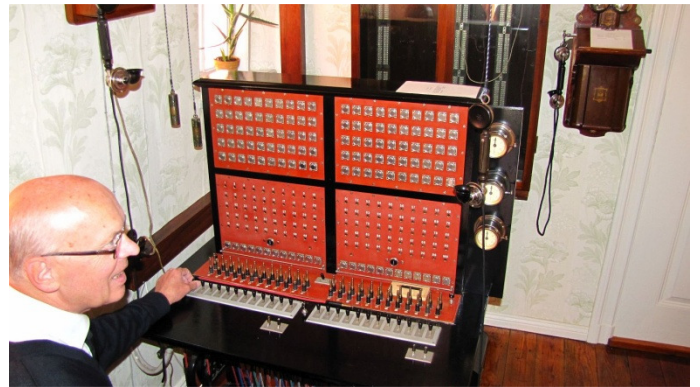

ARHUS

Det Gamle, vas muzej. Parking pod blokom (N56.15760 E10.18898)) Pripeljane hiše iz Danske že 1934. Ogled obvezen.

Življenje v starih časih, po Dansko. Stvar je poznana, samo da je to tu po Dansko. Otroci so se igrali, opravljali hišne dela, lajnar, delujoče trgovine. Ne vem ali so igrače iz Danske ali ne. Vendar vsaj 5 velikih sob je bilo namenjenih samo igračam. Kočija je vozila nepretrgoma.

In paf. Prvi, edini in zadnji Slovenci na poti. Štiri članska družina, z otroci, ki so zrasli v/z AD. Tako sta ati in mami rekla. Super. Res se na Danskem počutiš izredno prijetno, vendar je lepo srečati enega svojega, pa čeprav bi doma bil neopažen.

Najvišji vrh ima baje 147 m. Tukaj se tudi kregajo, kateri je večji. Mi smo šli na enega (N56.10070 E9.68545). Vsaj vidiš, kako je vse različno. Pogled fantastičen. Spodaj je vse nekako vodnato, reke jezera. Celo ene barke vozijo. Mora biti lepo.

Hočeva spati malce ven iz mesta, vendar ne gre. Prvič (!) opozorila o vlomilcih in razbito steklo na tleh ne bi pripomogla k dobremu spancu. Spanje na postajališču avtoceste (N55.39540 E10.18802). Brez problemov, mirno in nič hrupno.

305 km. Nič novega, preveč.

DAN 8

Danes pa grad. Toliko slišal o njih. Gremo na Egeskov – pravijo najlepšemu gradu Danske (N55.17358 E10.49113) Prvič dežuje in to zelo. Vzameva dežnike in greva k blagajni. In dež neha.

Nekaj miniatur, živali, ki spiyo na posteljah, podstrešje polno igrač – že spet, lep park. Nekaj mi manjka. Grafični simbol opravi zglede takole – ☑ ✓

Frederiksborg grad ima parking (N55.93523 E12.29717). Danes ni moj dan. Pogled samo od zunaj. Zvonik, vodnjak.

V parku moja draga nahrani race. Samo, da se je pojavila, so priteklo k njej. Sam sem moral po kuh v AD. Ja ene 30 jih je pa bilo, pa samo 1/2kg kruha. Kar niso hotele stran.

Spanje pred Kobenhagnom na avtocesti (N55.56053 E12.22913). Brez problemov

303km. Nismo toliko videli, verjetno zaradi vremena.

DAN 9

Kopenhagen

Parkirava pred NETTO (N55.68542 E12.49212), 3,2 min od podzemne ali nadzemne. Kakor vam je všeč. Takoj na nadzemno, da še kaj vidiva na poti do centra. Potem pa mesto.

Vožnja z barko po kanalu (kar nekaj zanimivosti, med drugim bi enemu, ki je sedel pred mano skoraj glavo odrezal, ker jo je ven molil prav takrat, ko smo šli pod most), menjava straže, peščene skulpture, morska deklica, modri oklepnik, Gefionov vodnjak, Nyhaven, Stroget, pa ene modele, ki so se lomili na Sagway, ostalih 1000 zanimivosti pa spustila.

Jeva v kitajski All you can eat – 10 €/osebo na ulici Stoget (?). Nič posebnega. Razočaranje, je pri nas boljša

Tu je draga kupila eno platneno športno torbico za vnukinjo. Še spat je hodila z njo. Sam mislim, da so manjkali eni plodovi.

Nazaj grede hitro s podzemno. Brez voznika. En otrok je malce igral strah, ko je stal čisto spredaj, kjer je namesto voznika okno. Seveda kolo na podzemni ni redkost.

Spiva v Dragor, (N55.59221 E12.67661) prijetni vasici. Dejansko pri pomolu. Mirno, nikjer nikogar. Eni so bili neposredno na parkingu pomola. Samo tam ne smeš! Pred večerje še sprehod po vasici. Prekrasna. Tudi pogled na most k Švedski je enkraten.

58km. Morala bi več Kobenhagna.

DAN 10

Gremo dam. Nobenih pretresljivih stvari v programu. Zato si privoščiva malce vožnje. En crus. Voziva se med počitniškimi hišicami z ogromnimi okni in zimskimi vrtovi, s pogledom na morje.

Mons Klint

Pečine belega kamna(?) No takih krajev je kar nekaj. Midva sva izbrala Stevans Klint (N55.27938 E12.44412). Tu so namreč prvič postavili hipotezo, da so dinosavri in 2/3 ostalih živih bitij izginili zaradi padca meteorita. Med sloji so odkrili redko snov Iridij, ki je prisotna v vesolju-kometih. Zraven je tudi muzej, kjer ima ena oseba – zaradi plačane parkirnine – vstop brezplačen. Cerkvica samo čaka, kdaj se bo zrušila v morje. Obala je spodjedena zaradi pridobivanja tega kamna. Tudi stopnic navzdol ni malo. Problem se pojavi šele ko greš gor. Takrat pa je že prepozno in stvar - hočeš nočeš - deluje.

Na vrhu obale sva se sprehodila do dveh svetilnikov. Starejši je dejansko 'polkrožen zimski vrt' pri hiši in nikakor ne spominja na predstavo o svetilnikih. S pravega svetilnika je – le kaj – lep razgled. Ob poslopju se lepo vidi pravilne oblike, ki jih možki takoj povežemo z vojsko – pahljačasta razprostrta krožna polja, kjer stoji – je parkirana vojaška oprema. Okoli njih pa visok nasip iz zemlje. Bog ve zakaj. Le 5 km zračne linije se nahaja mogočen pozemni kompleks Danske vlade in vojske zgrajen v času hladne vojne. Za njega se je javno izvedelo šele leta 1991. To je kasneje kot za NSA (National Security Agency) v ZDA.

PRAESTA (N55.12405 E12.04574).

Prijetna vasica, vožnja skozi, tlakovane ulice, stopnišča na pročeljih. Kar nekaj krogov sva naredila. Ogledava si najostrejšo cerkev na Danskem. Ja spremljajoči tekst nakazuje, da so to lokacijo uporabljali v poganskih časih. Torej je obeleževanje verovanja na tej lokacij res daleč nazaj.

Prespiva v kampu (N54.99464 E12.35493). 20€. Sva zavlačevala, plan je bil čim ceneje. Bova pa še vso elektriko napolnila.

173KM. Malo se je vleklo, ker ni bilo nič v planu pa, dosti sva imela vsega.

DAN 11

Spet najprej pod vodo, pa na trajekt. Meni se je zdela cena gromozanska. Sem pomislil, da je pizza v ceni. Zapelješ do inkasanta(!) elektronika pokaže koliko imaš 'dolgega' in vrže ceno ven. Nič več laganj.

V Nemčiji najprej dež. Neurje in to ravno ko sva šle čez most. Sunki so me kar nekajkrat ustrašili in premaknili. Čist sem bil trd od strahu. Na vrhu mostu je pihalo kot na Kredarci. Jaz pa z avtomodom. Kje sedaj tista moja pokončna drža?

S ceste vidiva obmorsko mesto. Imava čas in hop pogledat. V Grasvorder-ju (N54.37897 E10.97900) ogromen PZA. Natočiva vodo in jo spustiva. Zastonj. Ogledava si mesto, pa sipine. Stejke nisva gledala, sva jih takoj pojedla. Komajda sem imel čas, da jih poslikam. Še dobro, da se ne vidi, kako se slinim. Se pa vidi, da sem ga že načel in se komajda zbral ter naredil foto.

Spiva na avtocesten počivališču (N52.69441 E9.68508) Brez problemov.

398km + trajek. Pa saj germa domov.

DAN 12

Stvar se je začela lepo odvijati. Plan kaj in kako kaže, da je kar nekaj časa za ogled. Malce pogledam zemljevid. Gremo še Nemčijo pogledat. Zapeljem z avtoceste in se po vinski pokrajini zapeljeva proti domu. Amapk samo 20km. Do Volkach (N49.86441 E10.22138). Na samem bregu kanala super PZA. Plačljiv, vendar noben ne kontrolira. Greva v mesto 3 min daleč. Čisto drugi svet. Vinogradi in vinogradi. Pročelja mestnih hiš v trtah.

Potem pa še Nordheim Am Main (N49.85767 E10.18340) Dettelbach (N49.80000 E10.15911) in naprej ob Main-u. V Kitzingen parkirava na obrežju (N49.74083 E10.16287) in greva jest. Na vrt ta pravi pečen krompir. Pečen, ne ocvrt, ali kuhan pa pečen ali kaj drugega. Super.

Smo že doma.

Ponavadi vozim tistega zadaj.

Na razpolago: road book, poti-rute za garmin, sled potovanja-track potovanja, POI, spanja
Koordinate v besedilu so mesto, kjer sem se ustavil z avtodomom. Lokacija zanimivost je v bližini.
Vse zbrane informacije so iz WWW virov. Največ, pretežno od članov Kluba

Proti

Začetna investicija - nakup ali najem.
Rabiš vodo, uporabljaš stranišče. In to je treba vzdrževati.
Ni ravno možno parkirati kjerkoli – velikost/višina.
Daleč je, daleč!

Za

Ogromno, ne morem vse naštet.
Z avtodomom imaš vse s seboj. Nikoli lačen, nikoli žejen, vedno pripravljena postelja, tuš, kopalnica.
(medtem, ko so se na parkingih stiskali v osebni vozilih, sva se midva tuširala z vročo vodo!)

Mir, brez divjanja in iskanja spanja, hrane.
Svoboda izbire ogledov.
Časa vedno dovolj (?), saj greš lahko takoj spat.
WC in voda noben problem.

Bi šel še enkrat?

Da, poudarek na zahodni, obmorski strani z več bivanja na podeželju in otokih!

Zakaj Danska?

Danska požre vsako napako AD. Tak začetnik in nobenih težav z uporabo in življenjem v AD.
Tudi pot gor sploh ni težka. Res pa je, da vzame kar precej časa

Na cestah sedaj vidiva samo AD, jih ocenjujemo in obujava res lepe spomine.

Mi bomo z avtodomom še šli, sva rekla. In smo res. V severno Francijo. Za 3 tedne!!

Brane in Andreja